

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Arrestnummer <i>C1 1248 / 2021</i>
Repertoriumnummer <i>2021/ 3098</i>
Datum van uitspraak 24 september 2021
Notitienummer griffie 2020/NT/717 - -
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002325508-0001-0039-01-01-1

Not.nr. GE.64.L4.008410/16

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. *1502* (ON
met maatschappelijke zetel te
- beklagde -

2. nr. *1503* (RRN
geboren te op
wonende te
- beklagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek

A.

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 4§1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en op artikel 5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I) door zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een inrichting te hebben geëxploiteerd

meer bepaald:

de inrichting klasse 2, gekend onder rubriek 2.2.1.e. 1°

*opslag en sorteren van gevaarlijke afvalstoffen, uitgezonderd de inrichtingen, vermeld in subrubriek 2.2.1, b), met een opslagcapaciteit van maximaal 1 ton
(...)*

meer bepaald *gevaarlijke afvalstoffen te hebben gesorteerd en afgeslagen*

te *in de periode van 21.09.2016 tot en met 22.02.2017 (OK 1, st. 3-6 , 41, OK 4, st 2-7, 28)*

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

B.

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

in strijd met artikel 5.2.1.§6, al. 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid zonder omgevingsvergunning een activiteit van de tweede klasse te hebben geëxploiteerd

meer bepaald:

de inrichting klasse 2, gekend onder rubriek 2.2.1.e. 1°

opslag en sorteren van gevaarlijke afvalstoffen, uitgezonderd de inrichtingen, vermeld in subrubriek 2.2.1, b), met een opslagcapaciteit van maximaal 1 ton (...)

meer bepaald *gevaarlijke afvalstoffen te hebben gesorteerd en afgeslagen*

te *in de periode van 23.02.2017 tot en met 12.07.2018 (OK 1, st. 3-6, 41, OK 4, st 2-7, 28)*

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

C.

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 4§1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en op artikel 5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaem I) door zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een inrichting te hebben geëxploiteerd

meer bepaald:

de inrichting klasse 2, gekend onder rubriek 15.1.2°

al dan niet overdekte andere ruimte dan de ruimte, vermeld in rubriek 15.5 en 19.8, waarin de volgende voertuigen gestald worden:

(...)

2° meer dan 25 autovoertuigen of aanhangwagens, die geen personenwagens zijn

meer bepaald *meer dan 25 voertuigen en/of aanhangwagens te hebben gestald*

te *in de periode van 13.10.2016 tot en met 22.02.2017 (OK 1, st. 3-6, 41, OK3, st. 49-50)*

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

D.

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

in strijd met artikel 5.2.1.§6, al. 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid zonder omgevingsvergunning een activiteit van de tweede klasse te hebben geëxploiteerd

meer bepaald:

de inrichting klasse 2, gekend onder rubriek 15.1.2°

al dan niet overdekte andere ruimte dan de ruimte, vermeld in rubriek 15.5 en 19.8, waarin de volgende voertuigen gestald worden:

(...)

2° meer dan 25 autovoertuigen of aanhangwagens, die geen personenwagens zijn

meer bepaald *meer dan 25 voertuigen en/of aanhangwagens te hebben gestald*

te *in de periode van 23.02.2017 tot en met 12.07.2018 (OK 1, st. 3-6, 41, OK3, st. 49-50)*

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

E.

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke bepalingen of met een vergunning, afvalstoffen, zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met artikel 13 § 1 van het Decreet van 23 december 2011 het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen, en artikel 6.1.3.1. eerste lid van het Besluit van 17 februari 2012 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, als inzamelaar, zijnde elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die op beroepsmatige basis afvalstoffen verzamelt, inclusief de voorlopige sortering en de voorlopige opslag van afvalstoffen, en om deze daarna te vervoeren naar een afvalverwerkingsinstallatie, of als afvalstoffenhandelaar, zijnde elke onderneming die als verantwoordelijke optreedt bij het aankopen en vervolgens verkopen van afval, met inbegrip van handelaars die de afvalstoffen niet fysiek in hun bezit hebben, of als afvalstoffenmakelaar, zijnde elke onderneming die ten behoeve van anderen de verwijdering of de nuttige toepassing van afvalstoffen organiseert, met inbegrip van makelaars die de afvalstoffen niet fysiek in hun bezit hebben, en waarvan de afvalstoffen vanuit of binnen het Vlaamse Gewest worden getransporteerd, niet beschikt te hebben over een registratie als inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of afvalstoffenmakelaar,

namelijk als inzamelaar afgedankt Mediamarkt-toestellen te hebben opgeslagen, in afwachting van hun ophaling, zonder hiervoor over een registratie als inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of afvalstoffenmakelaar te hebben beschikt

te in de periode van 21.09.2016 tot 12.07.2018 (OK 1, st. 5-6, 41, OK3, st. 55, OK4 st 28)

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3. §1 eerste lid van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

F.

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

*artikel 22, lid 1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 43 §1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), door als exploitant van een inrichting de exploitatievoorwaarden niet te hebben nageleefd, **meer bepaald***

de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), nl.

artikel 5.2.2.1.3:

(...)

§ 4.

De ingezamelde elektrische en elektronische toestellen worden op een milieuverantwoorde wijze opgeslagen. Koel- en vriestoestellen worden droog [...] en zodanig geplaatst dat het koelcircuit niet kan beschadigd worden. Beeldschermen worden in intacte toestand opgeslagen.

meer bepaald (gevaarlijke) afvalstoffen zoals beeldschermen, een auto batterij, afgewerkte oliën, shampoo polish e.a., niet overdekt, en niet weersbestendig te hebben opgeslagen

te **n de periode van 21.09.2016 tot en met 22.02.2017 (OK1, st. 5-6, 34, 41, OK2, st.5, 7-8, 55, OK3, st. 55, OK4, st. 28)**

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

G.

opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

in strijd met artikel 5.4.9 §1 van het Decreet van 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvorwaarden niet te hebben nageleefd, **meer bepaald**

de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), nl.

artikel 5.2.2.1.3:

(...)

§ 4.

De ingezamelde elektrische en elektronische toestellen worden op een milieuverantwoorde wijze opgeslagen. Koel- en vriestoestellen worden droog [...] en zodanig geplaatst dat het

koelcircuit niet kan beschadigd worden. Beeldschermen worden in intacte toestand opgeslagen.

meer bepaald (gevaarlijke) afvalstoffen zoals beeldschermen, een auto batterij, afgewerkte oliën, shampoo polish e.a., niet overdekt, en niet weersbestendig te hebben opgeslagen

te **in de periode van 23.02.2017 tot 12.07.2017 (OK1, st. 5-6, 34, 41, OK2, st.5, 7-8, 55, OK3, st. 55, OK4, st. 28)**

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

H.

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 22, lid 1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 43 §1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), door als exploitant van een inrichting de exploitatievoorwaarden niet te hebben nageleefd, **meer bepaald**

de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), nl.

artikel 5.15.0.10:

Afvalwater van inrichtingen, vermeld in rubriek 15.4 van de indelingslijst.

Alle verontreinigde afvalwaters worden, voor ze geloosd worden, verzameld en afgevoerd naar een bezink- en koolwaterstofverwijderingsinstallatie. Wanneer wordt geloosd in oppervlaktewater wordt deze bijkomend uitgerust met een coalescentiefilter. De koolwaterstofafscieder worden zo dikwijls geledigd en gereinigd als nodig is om de goede werking ervan te waarborgen. De afvalstoffen die daarbij vrijkomen, worden opgehaald door een daartoe geregistreerde inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar. De exploitant inspecteert daarvoor om de drie maanden de afscieder en houdt van die inspecties een logboek bij.

meer bepaald niet te hebben voorzien in een correcte afwatering van het terrein, door nagelaten te hebben in een KWS-afscieder te voorzien

te **in de periode van 21.09.2016 tot en met 19.01.2017 (OK1, st. 3, 5-6, 22, 34, 41)**

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

I.

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of met een vergunning, afvalstoffen zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met het artikel 12 § 1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen,

meer bepaald *allerhande afvalstoffen, o.m. buizen, plastic, rubber, hout, isomo e.a., te hebben opgeslagen*

te *in de periode van 21.09.2016 tot 17.03.2017 (OK 3, st. , 4, 21, 26, 28-29 en 55)*

opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

*in strijd met artikel 5.4.9 §1 van het Decreet van 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvorwaarden niet te hebben nageleefd, **meer bepaald***

de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlaem II), nl.

om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of met een vergunning, afvalstoffen zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met het artikel 12 § 1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen,

meer bepaald *allerhande afvalstoffen, o.m. buizen, plastic, rubber, hout, isomo e.a., te hebben opgeslagen*

te *in de periode van 21.09.2016 tot 17.03.2017 (OK 3, st. , 4, 21, 26, 28-29 en 55)*

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

J.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te *kadastraal gekend als*
te *eigendom* *geboren*
en *wonende te* *geboren te* *op* *wonende te*

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

a) het optrekken of plaatsen van een constructie

meer bepaald *de carwash op het terrein te hebben verplaatst en vergroot zonder en in strijd met de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning dd. 08.12.2015*

te *op niet nader te bepalen data in de periode van 09.12.2015 tot 31.08.2016 (OK2, st. 3-6, 20-21, 35-37)*

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

K.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te *kadastraal gekend als*
eigendom *geboren*

te op wonende te
en geboren te op wonende te

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

b) het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat

meer bepaald betonverharding te hebben aangebracht zonder en in strijd met de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning dd. 08.12.2015,

te op niet nader te bepalen data in de periode van 09.12.2015 tot 31.08.2016 (OK2, st. 3-6, 20-21, 35-37)

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

L.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hiernavermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.6° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, waarbij deze functiewijziging door de Vlaamse Regering als vergunningsplichtig werd aangemerkt) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als
te op wonende te eigendom geboren
en geboren te op wonende te

meer bepaald de hoofdfunctie van een woning te hebben gewijzigd van een gezinswoning naar een autoherstelwerkplaats en opslagruimte zonder stedenbouwkundige vergunning

te op niet nader te bepalen data in de periode van 09.12.2015 tot 31.08.2016 (OK2, st. 3-6, 20-21, 35-37)

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

M.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a) en b) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het optrekken of het plaatsen van een constructie en het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
en _____ eigendom geboren
te op _____ wonende te
en _____ geboren te op _____, wonende te

meer bepaald in strijd met de stedenbouwkundige vergunning dd. 08.12.2015, te hebben nagelaten een haag op 50cm van de rooilijn te hebben aangeplant langs de _____ en langs de _____ er _____ te hebben nagelaten respectievelijk 4 en 3 streekeigen hoogstammige bomen op 3 meter van de rooilijn te aangeplant;

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van 09.12.2015 tot 31.08.2016 (OK2, st. 3-6, 20-21, 35-37)

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

N.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°c) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare constructies die voor bewoning kunnen worden gebruikt, in het bijzonder woonwagens, kampeerwagens, afgedankte voertuigen en tenten, met uitzondering van het kamperen op een vergund of van vergunning vrijgesteld openluchtrecreatief terrein in de zin van de decreet van 10 juli 2008 betreffende het toeristische logies), te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als afdeling _____
en _____ eigendom geboren
te op _____ wonende te

en geboren te op wonende te

meer bepaald het perceel gewoonlijk te hebben gebruikt voor het plaatsen van drie werfketen, respectievelijk ingericht als kantoorruimte, stapelruimte en leefruimte met keuken en toilet, zonder stedenbouwkundige vergunning

te op niet nader te bepalen data in de periode van 09.12.2015 tot 31.08.2016 (OK2, st. 3-6, 20-21, 35-37)

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

de eerste en de tweede

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk de tweede als zaakvoerder van de eerste die op haar beurt o.a. als doel heeft het verwerven van alle mogelijke terreinen, het bouwen van openbare en particuliere gebouwen, de aankoop, de verkoop, de verhuur, de verdeling en de verkaveling van alle mogelijke onroerende goederen.

tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.5 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door de rechter bij wijze van veiligheidsmaatregel, na de partijen te hebben gehoord, het verbod te horen uitspreken om de inrichtingen die aan de oorsprong van het milieumisdrijf liggen, te exploiteren gedurende de termijnen door de rechter te bepalen, onder verbeurte van een dwangsom van € 300,00 per dag bij overtreding van dit verbod.

* * * *

1. De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 5 mei 2020 op tegenspraak als volgt:

“STRAFRECHTELIJK

Vult de dagvaarding boven de telastleggingen aan met ‘de eerste en de tweede’.

Verbeterd de telastleggingen A en B in die zin dat waar staat: ‘... meer bepaald gevaarlijke afvalstoffen te hebben gesorteerd en afgeslagen’ dit moet worden gelezen als ‘... meer bepaald gevaarlijke afvalstoffen te hebben gesorteerd en opgeslagen’.

Spreekt vrij voor de telastlegging M zoals aangevuld.

*Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A zoals verbeterd, B zoals verbeterd, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L en N, uitgezonderd de verzwarende omstandigheid en alle zoals aangevuld, samen tot een **geldboete van 5.000 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 40.000 euro.*

*Veroordeelt haar tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.*

*Veroordeelt haar tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.*

Spreekt vrij voor de telastlegging M zoals aangevuld.

*Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A zoals verbeterd, B zoals verbeterd, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L en N, uitgezonderd de verzwarende omstandigheid en alle zoals aangevuld, samen tot een **geldboete van 3.000 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 24.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.*

*Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.*

*Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.*

VEILIGHEIDSMATREGEL - EXPLOITATIEVERBOD

Legt en met toepassing van artikel 16.6.5. DABM het **verbod** op om de hinderlijke inrichting aan de te kadastraal gekend als en **te exploiteren**, zolang zij niet over de wettelijk vereiste omgevingsvergunning beschikken en zolang zij niet de vereiste maatregelen hebben genomen om alle voorwaarden na te leven en milieuschade en hinder te voorkomen. Veroordeelt en elk tot het betalen aan het openbaar ministerie van een **dwangsom van 300 euro per dag** dat dit verbod wordt overtreden.

HERSTEL - VERWIJDERING AFVAL

Beveelt overeenkomstig artikel 16.6.6. DABM de **verwijdering van alle afvalstoffen** aanwezig op de percelen aan de kadastraal gekend als en dit binnen de maand vanaf het definitief worden van dit vonnis.

Veroordeelt en elk tot het betalen aan het openbaar ministerie van een **dwangsom van 300 euro per dag** dat dit bevel niet wordt nageleefd.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van de burgemeester namens de gemeente met betrekking tot het perceel gelegen te kadastraal gekend als **het herstel** in de oorspronkelijke staat van de site zoals stedenbouwkundig vergund werd op 8 december 2015, en dit onder verbeurte van een **dwangsom van 250 euro per dag** vertraging in de nakoming van dit bevel lastens de veroordeelden ten voordele van de gemeente

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **6 maanden** vanaf het definitief worden van dit vonnis.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelden.

Gerechtskosten

Veroordeelt en hoofdelijk tot betaling van de gerechtskosten voor het openbaar ministerie, begroot op 284,20 euro.

Laat de kosten van de dubbele dagvaardingen voor het openbaar ministerie ten laste van de Belgische Staat, begroot op 54,20 euro.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.”

2. Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 3 juni 2020 door de beklaagde
- 3 juni 2020 door de beklaagde
- 9 juni 2020 door het openbaar ministerie tegen “*alle beschikkingen op strafgebied*”.

3. Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 3 juni 2020 door de raadsman van de beklaagde
- 3 juni 2020 door de raadsman van de beklaagde
- 9 juni 2020 door het openbaar ministerie.

4. Op de rechtszitting van 11 december 2020 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werden op verzoek van de raadsman van de beklaagde en na de partijen te hebben gehoord, bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vastgelegd en werd de rechtsdag bepaald op de rechtszitting van 30 april 2021.

Op die laatste rechtszitting verklaarden (de advocaten van) alle partijen dat alle eventueel laattijdig meegedeelde en/of laattijdig neergelegde conclusies in het debat mogen worden gehouden.

5. Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 30 april 2021 in het Nederlands:

- de beklaagde in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te als advocaat van de lasthebber *ad hoc* meester advocaat met kantoor te
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester voor meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

6. De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 5 mei 2020 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

In het door de advocaat van de beklaagde ingediende “grievensformulier hoger beroep”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk met betrekking tot de schuld aan de telastleggingen A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L en N, de straf (met inbegrip van het exploitatieverbod), de herstellvorderingen en de gerechtskosten.

In het door de advocaat van de beklaagde Volkan Yilmazer ingediende “grievensformulier hoger beroep”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk met betrekking tot de schuld aan de telastleggingen A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L en N, de straf (met inbegrip van het exploitatieverbod), de herstellvorderingen en de gerechtskosten.

In het door het openbaar ministerie ingediende “grievensformulier hoger beroep” ten aanzien van de beklaagden en wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf en het exploitatieverbod.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

De hoger beroepen van respectief de beklaagden en en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

De beslissing tot vrijspraak van de beklaagden en voor de telastlegging M is niet door een hoger beroep bestreden en dus definitief. Deze beslissing is dus niet vervat in de saisine van het hof.

7. De aanhangig makende dagvaarding werd op 23 oktober 2019 ingeschreven in het bevoegde kantoor Rechtszekerheid onder nummer waarmee voldaan is aan artikel 6.3.1, § 6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

8. Het feitenoverzicht van de eerste rechter in het beroepen vonnis luidt als volgt:

“5. is een verhuis- en transportbedrijf dat o.a. voor toestellen naar de klanten brengt en de oude toestellen meeneemt en opslaat in afwachting van ophaling.

De tweede beklaagde is de zaakvoerder van de bvba.

PAGE 01-00002325508-0016-0039-01-01-4

Volgens het gewestplan (Koninklijk Besluit van 14 september 1977) ligt het perceel in woongebied met landelijk karakter.

Het bedrijf beschikt over een aktenaam van 8 december 2015 van het college van burgemeester en schepenen voor een meldingsplichtige inrichting rubriek 15.5, meer bepaald een garage.

Op 6 maart 2018 weigerde het college van burgemeester en schepenen een regularisatievergunning wegens de onverenigbaarheid met de bestemming als woongebied met landelijk karakter.

6. Op 21 september 2016 voerde de politie samen met de milieuambtenaar en gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar van een bedrijfscontrole uit.

Er werden 4 processen-verbaal opgesteld.

7. Een eerste (OK1) wegens de afwatering van het terrein die niet in orde zou zijn en het ontbreken van een aansluiting op een KWS-afscheider, ondanks de opslag van gevaarlijke afvalstoffen.

De tweede beklaagde verklaarde hierover op 26 januari 2017:

‘Ik ben zaakvoerder van met maatschappelijke zetel gelegen te

Volgende inbreuken werden vastgesteld op 21/09/2016: de afwatering van het terrein is niet in orde; er is een kws-afscheider aanwezig voor de wasplaats van de voertuigen, op het terrein is er opslag van gevaarlijke stoffen(koelkasten, diepvriezers, droogkasten, autobatterijen, afvalolie ...) en een garagewerkplaats.

Ik erken deze inbreuken niet. Ik heb een melding aangevraagd op 08/12/2015 aan de gemeente Ik overhandig hierbij een kopie van deze melding aan jullie diensten. Daarin gaat men akkoord dat er water geloosd wordt in de gracht. Ik diende wel gebruik te maken van een koolwaterstoffenafscheider met coalescentiefilter. Dit heb ik ook gedaan.

Ik heb gisteren contact gehad met mevrouw dienst milieu van gemeente Men wil nu echter dat het water niet meer wordt geloosd in de gracht doch de aansluiting dient te gebeuren op een DWA-aansluiting.

Ik ga hieraan zo rap mogelijk voldoen doch ik herhaal dat ik geen inbreuken heb gepleegd daar ik over een akkoordmelding beschikte waarvan ik een kopie heb overhandigd aan jullie diensten.’

8. Een tweede proces-verbaal (OK2) wegens stedenbouwkundige overtredingen.

De beklaagden kregen op 8 december 2015 een regularisatievergunning voor het bouwen van een loods, een carwash en het aanbrengen van verharding.

Er werd echter vastgesteld dat er veel meer betonverharding werd aangelegd dan vergund, dat de carwash werd verplaatst en verruimd, dat 3 werfketen werden geplaatst en ingericht als kantoorruimte, stapelruimte, keuken, toilet en zithoek.

Verder werd de bestemming van de woning op het terrein gewijzigd van ééngezinswoning naar een autoherstelwerkplaats en opslagruimte.

Tot slot werd ook de opgelegde voorwaarde met betrekking tot de aanplant van een haag en hoogstammige bomen op het terrein niet uitgevoerd.

Tijdens een nieuwe controle op 19 januari 2017 bleek de situatie ongewijzigd.

De tweede beklagde verklaarde op 26 januari 2017 hierover:

‘Op 21/09/2016 werden volgende inbreuken vastgesteld:

- Het aanbrengen van een betonnen verharding welke nu dienst doet als parkeerplaats en opslagplaats voor containers. Ik erken deze inbreuk.

- Het bijkomend verharderen van diverse stroken (plan zone A). Ik erken ook deze inbreuk.

- Het aanbrengen van een betonverharding en het opbouwen van een gestapelde kantoorunit (plan zone B). Ik erken ook deze inbreuk.

- Het verplaatsen van een carwash en vergroten (plan zone C). Ik erken deze inbreuk.

- Het plaatsen van een werfkeet ingericht als kantoorruimte (plan zone D). Ik erken deze inbreuk. Ik heb de werfkeet inmiddels verwijderd.

- Het plaatsen van een werfkeet ingericht als stapelruimte (plan zone E). Ik erken deze inbreuk en heb ook deze werfkeet inmiddels verwijderd.

- Het plaatsen van een werfkeet ingericht met keuken, wc en zithoek (plan zone F). Ik erken deze inbreuk.

- Het wijzigen van de bestemming van een ééngezinswoning naar een autoherstelwerkplaats en opslagruimte (plan zone G). Ik erken deze inbreuk niet. Ik heb hiervan melding gemaakt via milieuadvies op 20/06/2014 via een aangetekende zending.

- Het niet naleven van de voorwaarden opgelegd in de stedenbouwkundige vergunning namelijk het aanplanten van een haag op 50 cm van de rooilijn langs het _____ langs de _____ en _____ respectievelijke 4 en 3 streekeigen hoogstambomen op 3m van de rooilijn aan te planten. Door de aangebrachte verhardingen en de gebouwde constructie is uitvoering van de voorwaarden niet mogelijk.

Ik erken deze inbreuk niet. De werf is pas klaar sedert augustus 2016. Ik contacteerde een boomkwekerij. Ik heb hiervan een offerte. De haag en bomen werden nog niet aangeplant daar dit volgens de kwekerij dient te gebeuren in de winter. In de loop van volgende week zal men de werken uitvoeren. De gemeente _____ werd hiervan in kennis gesteld.

Verder wens ik te verduidelijken dat er een regularisatieaanvraag werd ingediend via mijn architect, _____ bij de gemeente _____

Het college van burgemeester en schepenen weigerde op 6 maart 2018 een regularisatievergunning en vorderde het herstel conform de verleende vergunning van 2015.

9. Een derde proces-verbaal (OK3) betreft inbreuken op de milieuvergunningsplicht omdat het bedrijf slechts een melding heeft gedaan terwijl er vergunningsplichtige opslag en sortering van afval gebeurt, en er ook meer dan 25 voertuigen worden gestald.

De tweede beklaagde verklaarde op 26 januari 2017 hierover:

'Ik beschik over een milieuvergunning klasse 3.

Het bedrijf beschikt inderdaad over 52 bedrijfsvoertuigen. Van die 52 voertuigen zijn er 18 voertuigen welke gestald staan binnen de perceelsgrens.

Wat betreft de inbreuken inzake brandpreventie - en brandbestrijdingsmiddelen kan ik jullie meedelen dat ik wel degelijk beschik over de nodige vergunningen. Ik heb deze vergunning trouwens ook doorgestuurd naar de gemeente dienst milieu.

Mijn inziens ben ik volledig in orde inzake deze inbreuken.'

10. Een vierde proces-verbaal (OK4) betreft inbreuken op de afvalstoffenwetgeving. Afvalstoffen worden niet op een correcte wijze opgeslagen op het terrein, en in open recipiënten bewaard, m.a.w. Niet overdekt, en niet weersbestendig opgeslagen.

De beklaagden zijn niet geregistreerd en erkend als inzamelaar en vervoerder van afvalstoffen hoewel zij toestellen van leveren en de oude toestellen meenemen, en deze vervolgens opslaan in containers, in afwachting van hun ophaling door

De tweede beklaagde verklaarde hierover:

'Volgende inbreuken werden op 21/09/2016 vastgesteld:

- Het bedrijf is vergunningsplichtig ipv meldingsplichtig op basis van : opslaan en sorteren van afvalstoffen met name 2 containers met wasmachines/droogkasten, 2 containers met frigo's/diepvriezers en 5 houten bakken met beeldschermen.

Ik erken deze inbreuk niet om reden dat er een uitzondering bestaat. Ik overhandig hierbij een kopie van de uitzondering aan jullie diensten. Ik wens uitdrukkelijk te vermelden dat het gaat over een tijdelijke stockage van recupels en dit maximum 24 uur. Er wordt niets gedemonteerd en/of uit elkaar gehaald. De stockage gebeurt enkel in gesloten containers.

Ik heb hiervan ook een kopie bezorgd aan de milieudienst van Zij gingen het nog eens bekijken.

- Overtredingen op basis van het niet correct opslaan van afvalstoffen : 5 afvalrecipiënten met beeldschermen werden opgeslagen in open houten bakken, er lag een autobatterij in open lucht en gevaarlijke producten waren niet opgeslagen in lekvrije bakken/kasten.

Ik erken deze inbreuk, ik wist het eerlijk gezegd niet. Op heden worden werken uitgevoerd door een firma, om mij in regel te stellen.

is niet erkend als inzamelaar/handelaar/makelaar van afvalstoffen. is niet geregistreerd als vervoerder van afvalstoffen.

Ik erken deze inbreuk niet. Ik lever inderdaad toestellen aan hun klanten en neem de oude toestellen van de klanten mee. Deze worden inderdaad in een container gegooid en vervolgens opgehaald door de firma

Ook hier verwijs ik naar de uitzonderingsmaatregel waarvan ik een kopie aan jullie diensten heb overhandigd.'

Op latere uitnodigingen om te worden verhoord ging de beklaagde niet in.

Op 21 januari 2020 werd een controle uitgevoerd om de actuele toestand na te gaan. De tweede beklaagde was daarbij aanwezig maar werkte niet mee. Hij gaf geen toegang tot de loods waar ook garageactiviteiten werden vastgesteld.”

9. Over de schuld overwoog de eerste rechter in het beroepen vonnis het volgende:

“Telastleggingen A en B

11. De beklaagden worden vervolgd om zonder omgevingsvergunning een inrichting voor de sortering en opslag van gevaarlijke afvalstoffen te hebben geëxploiteerd.

De beklaagden worden niet gevolgd in hun verweer dat zij geen vergunning nodig hebben omdat zij onder de uitzondering 4 zouden vallen vermeld in de rubriek 2 Afvalstoffen van de indelingslijst van de inrichtingen (bijlage 1 VLAREM II).

Die uitzondering bepaalt :

De volgende inrichtingen of activiteiten maken onder de vermelde voorwaarden deel uit van de inzameling- en transportketen van afvalstoffen. Ze zijn, tenzij anders bepaald in deze bijlage, geen inrichtingen of activiteiten voor de verwerking van afvalstoffen of handelingen die aan de verwerking van afvalstoffen voorafgaan:

...

4. de voorlopige opslag en het sorteren van afvalstoffen in het kader van de aanvaardingsplicht, de terugnameplicht of de vrijwillige terugname van lege verpakkingen of afgedankte goederen, bij de eindverkoper, tussenhandelaar, producent of invoerder van de goederen als de opslag en sortering gebeuren in functie van een georganiseerde regelmatige afvoer van de afvalstoffen; dit geldt eveneens voor wie in opdracht van de eindverkoper, tussenhandelaar, producent of invoerder instaat voor de levering van de goederen;

Die uitzondering is niet van toepassing.

Het gaat immers om gevaarlijk afval gelet op de aanwezigheid van koel- en vriestoeistellen met koelvloeistoffen.

is ook geen eindverkoper, tussenhandelaar, producent of invoerder van de goederen maar een transport- en verhuisfirma.

Bovendien blijkt uit de verklaring van de tweede beklaagde (OK3, stuk 4) dat ook toestellen worden meegenomen en opgeslagen afkomstig van de verhuisactiviteiten van

De telastleggingen zijn bewezen.

Telastleggingen C en D

12. De beklaagden worden vervolgd om zonder omgevingsvergunning een inrichting voor het stallen van meer dan 25 voertuigen te hebben geëxploiteerd.

Het bedrijf beschikte over 52 voertuigen.

Voor het stallen daarvan was er geen omgevingsvergunning.

De telastleggingen zijn bewezen.

Telastlegging E

13. De beklaagden worden vervolgd om als inzamelaar afgedankte toestellen te hebben opgeslagen, in afwachting van hun ophaling, zonder hiervoor over een registratie als inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of afvalstoffenmakelaar te hebben beschikt. In tegenstelling tot wat wordt voorgehouden beschikte niet over een registratie als inzamelaar van

De telastlegging is bewezen.

Telastleggingen F en G

14. De beklaagden worden vervolgd om (gevaarlijke) afvalstoffen zoals beeldschermen, een autobatterij, afgewerkte oliën, shampoo polish e.a., niet overdekt, en niet weersbestendig te hebben opgeslagen.

De vaststellingen (OK1, 5-6, 34, OK3, 55) spreken voor zich.

De tweede beklaagde gaf overigens op 26 januari 2017 de niet-correcte opslag ook toe (OK4, 28).

De telastleggingen zijn bewezen.

Telastlegging H

15. De beklaagden worden vervolgd om niet te hebben voorzien in een correcte afwatering van het terrein door nagelaten te hebben in een KWS-afscheider te voorzien.

Uit het dossier blijkt dat er wel een KWS-afscheider aanwezig was maar enkel voor de wasplaats van de voertuigen.

De rest van het terrein, met garagewerkplaats, opslag van gevaarlijke stoffen, afvalolie en autobatterijen was niet aangesloten op de KWS-afscheider.

Dat werd tijdens de controle op 21 januari 2020 nogmaals vastgesteld.

De telastlegging is bewezen.

Telastlegging I

16. *De beklaagden worden vervolgd om in strijd met artikel 12 § 1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen allerhande afval te hebben opgeslagen.*

De vaststellingen en de foto's van de verbalisanten spreken voor zich. Verspreid op het bedrijfsterrein lag er allerlei bedrijfsafval.

De telastlegging is bewezen.

Telastlegging J

17. *De beklaagden worden vervolgd om de carwash te hebben verplaatst en vergroot zonder en in strijd met de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning van 8 december 2015.*

De telastlegging wordt betwist maar de tweede beklagde erkende op 26 januari 2017 wel degelijk de inbreuk te hebben gepleegd.

De telastlegging is bewezen.

Telastlegging K

18. *De beklaagden worden vervolgd om een betonverharding te hebben aangebracht zonder en in strijd met de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning van 8 december 2015.*

De telastlegging wordt niet betwist en is bewezen.

Telastlegging L

19. *De beklaagden worden vervolgd om zonder stedenbouwkundige vergunning de hoofdfunctie van een woning te hebben gewijzigd van eengezinswoning naar een autoherstelwerkplaats en opslagruimte.*

De telastlegging wordt niet betwist en is bewezen.

(...)

Telastlegging N

21. *De beklaagden worden vervolgd om zonder stedenbouwkundige vergunning het perceel gewoonlijk te hebben gebruikt voor het plaatsen van drie werfketen, respectievelijk ingericht als kantooruimte, stapelruimte en leefruimte met keuken en toilet.*

De telastlegging wordt niet betwist en is bewezen.

De verzwarende omstandigheid is echter niet bewezen.”

10.1 De beklaagden stellen dat artikel 5, tweede lid (oud) Strafwetboek of de zogenaamde decumulregeling moet worden toegepast: het misdrijf kan enkel aan de natuurlijke persoon zaakvoerder worden toegerekend als deze manifest opzettelijk handelde.

10.2 Tot 30 juli 2018 luidde artikel 5, tweede lid, Strafwetboek als volgt: *“Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd kan hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon worden veroordeeld.”*

Artikel 2 van de wet van 11 juli 2018 tot wijziging van het Strafwetboek en de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen betreft, die in werking trad op 30 juli 2018, vervangt artikel 5 Strafwetboek door de volgende bepaling:

“Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor de misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, zoals blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Met rechtspersonen worden gelijkgesteld:

1° tijdelijke handelsvennootschappen en stille handelsvennootschappen;

2° vennootschappen bedoeld in artikel 2, § 4, tweede lid, van het Wetboek van Vennootschappen, alsook handelsvennootschappen in oprichting;

3° burgerlijke vennootschappen die niet de vorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersonen sluit die van de natuurlijke personen, die daders zijn van dezelfde feiten of eraan hebben deelgenomen, niet uit.”

Gezien de strafuitsluitingsgrond die vervat was in het vroegere tweede lid van artikel 5 Strafwetboek op grond van de nieuwe wet niet langer van toepassing is op de datum van dit arrest, doch wel nog gold op het ogenblik van de feiten van de telastlegging die zich voor 30 juli 2018 situeerden, past het hof, voor zover van toepassing, artikel 5, tweede lid (oud) Strafwetboek toe.

Overeenkomstig artikel 5, tweede lid (oud) Strafwetboek is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor haar rekening zijn gepleegd. Wanneer de rechtspersoon

verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Cumulatie in de vervolging en veroordeling van de rechtspersoon en de natuurlijke persoon is evenwel mogelijk indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd.

De oude decumulregeling bepaalde niet, anders dan de beklaagden voorhouden, dat het bewezen misdrijf slechts aan de natuurlijke persoon kon worden toegerekend indien deze *manifest* opzettelijk handelde. Nergens is bepaald dat er sprake moet zijn van een *manifest* opzettelijk handelen. Bovendien slaat de decumul niet op de toerekening, maar op de bestraffing. Het betreft een strafuitsluitingsgrond. De toepassing van de regeling impliceert precies dat het misdrijf zowel aan de natuurlijke persoon als de rechtspersoon waarvoor deze optrad kan worden toegerekend.

Gezien de bewezen feiten opzet, dit is het wetens en willens plegen van de strafbare gedragingen, als moreel bestanddeel hebben is er geen grond voor toepassing van de decumul van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid tussen de rechtspersoon en de natuurlijke persoon door wiens optreden de rechtspersoon handelde, zoals hierna verder besproken.

11.1 De beklaagden voeren aan dat het moreel element voor schuld in hun hoofde ontbreekt: er kan hen geen opzet worden verweten daar er geen sprake is van een *doelgerichte wil* om de verboden gedragingen te stellen en ieder opzet in hun hoofde ontbreekt.

11.2 De uitleg die de beklaagden aan het begrip opzet geven steunt op een verkeerde rechtsopvatting. Indien het schuldbestanddeel van een misdrijf bestaat in (algemeen) opzet, dit is het wetens en willens aannemen van een strafbare gedraging, kan de rechter het bestaan van dit opzet immers afleiden uit het door de dader gepleegde materiële feit en de vaststelling dat dit feit hem kan worden toegerekend, met dien verstande dat de dader vrijuit gaat wanneer hij rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid enigszins aannemelijk maakt.

De beklaagden stelden de strafbare gedragingen, zoals volgt uit de dossiergegevens. Zij maken rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid niet enigszins aannemelijk. Voor de vaststelling van hun schuld moet niet zijn aangetoond dat zij *doelbewust* een misdrijf wilden plegen, wat op een bijzonder opzet zou slaan.

Dat de beklaagden steeds werden bijgestaan door een milieuconsulent, doet geen afbreuk aan hun schuld. Dit geldt ook voor de omstandigheid dat de beklaagden vertrouwden op de expertise van hun milieuconsulent. Hieruit volgt evenmin dat in hoofde van de beklaagden sprake zou zijn van een onoverwinnelijke onwetendheid of onoverwinnelijke rechtsdwaling.

Binnen de rechtspersoon was er bij de hierna besproken bewezen telastleggingen onvoldoende aandacht voor de naleving van de regelgeving inzake omgeving. Dit betreft een eigen strafrechtelijke fout in hoofde van de rechtspersoon.

12. De telastleggingen A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L en N zijn voor het hof in hoofde van elke beklagde bewezen gebleven (met uitzondering deels wat betreft telastlegging E, zie hierna).

Telastleggingen A en B

Deze telastleggingen slaan op het sorteren en opslaan (en niet afslaan zoals vermeld in de telastleggingen) van gevaarlijke afvalstoffen in de periode van 21 september 2016 tot en met 22 februari 2017 (A) en van 23 februari 2017 tot 12 juli 2018 (B).

Artikel 4, § 1 Milieuvergunningsdecreet bepaalde tot 23 juli 2017 dat niemand zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse mag exploiteren of veranderen. Sinds 23 februari 2017 bepaalt artikel 5.2.1, § 6, eerste alinea, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid dat voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste of de tweede klasse of voor de verandering ervan een omgevingsvergunning vereist is als vermeld in artikel 6, eerste lid, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning. Inbreuk op dit verbod en gebod werd en wordt strafbaar gesteld door artikel 16.6.1, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid.

De rubrieken 2.2.1.b (A) en 2.2.1.e, 1°, eerste bijlage (indelingslijst), Vlarem II zijn van toepassing.

De politie noteerde in het proces-verbaal (stuk 4, kaft 3): *“Wij treffen (een) (blauwe) lege container aan en (een) (blauwe) gevuld met witgoed (wasmachine, afwasmachine, droogkast, ...). Hier is er maar (een) container van vergund. Volgens de zaakvoerder zijn dit goederen die ze meekrijgen bij het leveren van nieuwe toestellen. verkt als transportbedrijf voor de winkelketen Tevens krijgen ze ook bij de uitvoering van verhuisopdrachten de vraag van de (c)liënt om niet bruikbare toestellen mee te nemen.”*

Hieruit volgt dat uitzondering 4 bij rubriek 2 (de voorlopige opslag en het sorteren van afvalstoffen in het kader van de aanvaardingsplicht, de terugnameplicht of de vrijwillige terugname van lege verpakkingen of afgedankte goederen, bij de eindverkoper, tussenhandelaar, producent of invoerder van de goederen als de opslag en sortering gebeuren in functie van een georganiseerde regelmatige afvoer van de afvalstoffen; dit geldt eveneens voor wie in opdracht van de eindverkoper, tussenhandelaar, producent of invoerder instaat voor de levering van de goederen) niet van toepassing is, zoals door de beklagden voorgehouden. Het op dezelfde plaats en in dezelfde container opgeslagen afval betrof immers ook andere afvalstoffen dan bedoeld in de vermelde uitzondering. Deze

afvalstoffen verzamelden de beklaagden immers niet in het kader van de aanvaardingsplicht, de terugnameplicht of de vrijwillige terugname van lege verpakkingen of afgedankte goederen in opdracht van de eindverkoper, tussenhandelaar, producent of invoerder van de goederen, maar in het kader van hun eigen activiteit als verhuisfirma. Het door de beklaagden aangevoerde standpunt van de _____ doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

Verder en louter volledigheidshalve, merkt het hof op dat de aangevoerde uitzondering van na de te last gelegde feiten dateert en dit een wijziging betreft in een uitvoeringsbesluit die niet de strafbaarstelling zelf raakt: de toevoeging "*dit geldt eveneens voor wie in opdracht van de eindverkoper, tussenhandelaar, producent of invoerder instaat voor de levering van de goederen;*" komt immers pas in de versie van 10 januari 2019 van de indelingslijst voor.

Telastleggingen C en D

Deze telastleggingen betreffen het stallen van meer dan 25 voertuigen en/of aanhangwagens, in de periode van 13 oktober 2016 tot en met 22 februari 2017 (C) en 23 februari 2017 tot en met 12 juli 2018 (D).

Rubriek 15.1.2° Garages, parkeerplaatsen en herstellingswerkplaatsen voor motorvoertuigen van de indelingslijst bepaalt de vergunningsplicht voor deze activiteit.

Inbreuk was en is strafbaar gesteld door artikel 16.6.1, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid.

De beklaagden erkennen de materialiteit van de feiten die voorwerp zijn van deze telastleggingen. In conclusie stelde de beklagde _____ dat "*tijdens de strafbare periode meer wagens werden gestald dan toegelaten*". Dat dit volgens deze beklagde te wijten was aan de haast niet bij te benen groei van de firma Mert, doet geen afbreuk aan de inbreuk. Ook de omstandigheid dat de milieuconsulent hier tegenover de beklaagden geen gewag zou hebben van gemaakt, is zonder relevantie voor de schuld, noch maakt dit een onoverkomelijke rechtsdwaling uit.

Telastlegging E

Telastlegging E slaat op het ontbreken van een registratie als inzamelaar van afgedankte toestellen.

Artikel 13, § 1, eerste lid, Materialendecreet bepaalt dat ondernemingen en inrichtingen die op beroepsmatige basis afvalstoffen inzamelen of vervoeren, afvalstoffenmakelaars en -handelaars, alsook ondernemingen en inrichtingen die afvalstoffen verwerken en meldingsplichtig zijn overeenkomstig artikel 11, zich moeten laten opnemen in een register. Artikel 6.1.3.1 Vlarema geeft uitwerking aan deze registratieplicht en de wijze waarop ze

gebeurt bij de Inbreuk is in geval van opzet strafbaar gesteld door artikel 16.6.3, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid.

Ten onrechte voeren de beklaagden aan dat zij vallen onder de vrijstelling. Zoals hiervoor overwogen onder de telastleggingen A en B, zamelden de beklaagden ook afvalstoffen in die niet vielen onder de regeling van de terugnameplicht, de aanvaardingsplicht of een vrijwillige terugname. De firma moest beschikken over een registratie als inzamelaar bij de wat niet zo was.

De registratie onder de naam ook gekend als slaat niet op de activiteit van de De toont wel haar registratie bij de aan vanaf 30 januari 2017, zodat de beklaagden moeten vrijgesproken worden voor de periode vanaf 30 januari 2017 tot 12 juli 2018.

Telastleggingen F en G

Deze telastleggingen slaan op het niet weerbestendig opslaan van de vermelde afvalstoffen en dit in de vermelde periode voor 23 februari 2017 en na 22 februari 2017.

Sinds 23 februari 2017 bepaalt artikel 5.4.9, § 1 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid dat de exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit verplicht is de algemene, sectorale en bijzondere milieuvorwaarden na te leven. Artikel 5.4.1 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid bepaalt dat de Vlaamse Regering de algemene en sectorale milieuvorwaarden vaststelt. De algemene en sectorale milieuvorwaarden beogen het voorkomen en beperken van onaanvaardbare hinder en risico's die de betrokken inrichtingen en activiteiten kunnen veroorzaken. In voorkomend geval beogen ze tevens het ongedaan maken van de schade die de exploitatie van de inrichting of activiteit heeft toegebracht aan het milieu.

Artikel 5.2.2.5bis.4 van de indelingslijst van Vlarem II bepaalt: *“De opslag, met inbegrip van de tijdelijke opslag, de behandeling en de verwerking van afgedankte batterijen en accu's vindt plaats op overdekte locaties met vloeistofdichte vloer of in weerbestendig afgedekte en zuurbestendige containers. De verwerking van afgedankte batterijen en accu's omvat minimaal het verwijderen van alle vloeistoffen en zuren.”*

Inbreuk op deze verplichting is strafbaar gesteld zoals hiervoor vermeld.

De politie stelde onder meer vast dat de vergaarbakken waarin TV-toestellen werden opgeslagen niet voorzien waren van enige overdekking (stuk 5, kaft 3). Autoaccu's werden, naast een vat met restolie, bewaard op een houten pallet, wat geen vloeistofdichte vloer is (stuk 5, kaft 3). De milieuambtenaar deed gelijkaardige vaststellingen (stuk 7, kaft 3). De foto's in het dossier (stuk 25 t/m 40, kaft 3) bevestigen de vaststellingen.

Telastlegging H

Deze telastlegging slaat op het niet voorzien van een correcte afwatering van het terrein door na te laten om een KWS-afscheider te voorzien. KWS slaat op koolwaterstof.

Artikel 5.2.1.7, § 5, tweede lid, Vlarem II bepaalt: *“Behalve in geval van andersluidende bepalingen als vermeld in dit hoofdstuk, voorzien inrichtingen voor de opslag van afvalstoffen, vermeld in rubriek 2.1.1, 2.1.2, 2.2.1 en 2.2.2 van de indelingslijst, met uitzondering van inrichtingen voor de opslag van inerte afvalstoffen en niet-teerhoudend asfalt, de niet-overdekte buitenopslag van afvalstoffen minimaal van een slibvang en een KWS-afscheider voor de behandeling van het verontreinigd hemelwater, afkomstig van deze opslagplaats tenzij het afvalwater al gezuiverd wordt via een eigen waterzuiveringsinstallatie. De koolwaterstofafscheider werkt en wordt onderhouden conform afdeling 4.2.3bis”.*

De strafbaarstelling is hiervoor vermeld.

De inrichting die door de beklagden werd uitgebaat diende dus aan deze verplichting voor het gehele terrein te voldoen, anders dan de beklagden voorhouden. De uitbating betrof immers feitelijk een inrichting voor de opslag van afvalstoffen, zoals hiervoor al overwogen. Het verontreinigd hemelwater afkomstig van de opslagplaats van afvalstoffen passeerde geen KWS-afscheider. De overgelegde factuur van 10 september 2014 weerlegt deze vaststelling niet.

Dat de beklagden zich hebben ingezet om de afvalstoffen op een zorgvuldige manier op te slaan doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de inbreuken en het bewijs ervan.

Telastlegging I

De telastlegging I heeft betrekking op het achterlaten van allerlei afvalstoffen.

Artikel 11, § 1, eerste lid, Materialendecreet bepaalt dat de verwijdering van afvalstoffen en voorbereidende handelingen die aan de verwijdering voorafgaan, zijn aan een vergunningsplicht onderworpen. Artikel 12, § 1 Materialendecreet bepaalt dat het verboden is afvalstoffen achter te laten of te beheren in strijd met de voorschriften van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan.

Inbreuk wordt bij opzet strafbaar gesteld door artikel 16.6.3, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid.

Het opslaan van afvalstoffen zoals dit gebeurde bij de exploitatie van de inrichting uitgebaat door de beklagden valt wel degelijk onder het achterlaten en beheren van afvalstoffen. Het

opslaan of achterlaten van afvalstoffen slaat op het verzuim om het afval legaal te verwijderen.

De politie stelde vast dat tegen de omheining allerlei vormen van afval (buizen, plastic, hout, rubber, ...) terug te vinden waren. Dit betreft het opslaan of achterlaten van afvalstoffen. De beklaagde verklaarde aan de politie dat dit afval was afkomstig van de bouw van nieuwe burelen, dat hij zou laten ophalen door een erkende oplader (stuk 4, kaft 3). De politie trof een overvolle container gevuld met allerlei afval aan (stuk 4, kaft 3). Ook de foto's tonen aan dat op het terrein allerlei afvalstoffen werden opgeslagen/achtergelaten (o.m. stuk 21, 26, 28, 29, 31, 32).

De wijze waarop deze afvalstoffen werden aangetroffen tonen aan dat dit geen louter tijdelijke opslag betrof in afwachting van ophaling door een erkende ophaler. Zo tonen foto's 12 en 13 op stuk 20 van kaft 3 aan dat feitelijk een afvalstort werd georganiseerd.

Voor bewijs van het te last gelegde misdrijf is niet vereist dat het afval *"op een duurzame en langtijdige wijze foutief (werd) opgeslagen, achtergelaten en/of foutief (werd) beheerd"*.

Bovendien kon bij hercontrole op 19 januari 2017 (stuk 55, kaft 3) worden vastgesteld dat her en der nog afval lag en dat aan een bepaalde zijde de toestand zelfs verslechterd was, zodat er van de beweerde momentopname (die overigens strafbaarheid niet uitsluit) geen sprake was.

Telastlegging J

De telastlegging J betreft het verplaatsen en vergroten van de carwash zonder en in strijd met de vergunning van 8 december 2015.

Deze feiten zijn sinds 1 maart 2018 als een inbreuk op artikel 4.2.1.1° a en c Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening strafbaar gesteld door artikel 6.2.1.1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening met dezelfde straffen.

De stedenbouwkundige vergunning van 8 december 2015 heeft onder meer betrekking op een bestaande constructie van 45,67 m² (8,70m x 5,25m) opgetrokken uit een lichte metaalstructuur en doorschijnende pvc-platen, die volgens de vergunning *"lichtjes (mocht) verplaatst worden naar de :oe"*.

De vaststellingen tonen zonder twijfel aan dat de carwash niet licht werd verplaatst, maar in belangrijke mate en dat de oppervlakte aanzienlijk vergroot werd naar (12m x 6m of) 72m².

De beklaagde erkende deze inbreuk uitdrukkelijk bij zijn verhoor. Uit niets volgt dat hij toen onder druk werd gezet en hij aldus in die zin, tegen de waarheid in, zomaar iets verklaard zou hebben.

een van de hoofdfuncties van een bebouwd onroerend goed geheel of gedeeltelijk wordt gewijzigd in een andere hoofdfunctie. Als hoofdfunctie worden beschouwd:

- 1° wonen;
- 2° verblijfsrecreatie;
- 3° dagrecreatie, met inbegrip van sport;
- 4° land- en tuinbouw in de ruime zin;
- 5° detailhandel;
- 6° dancing, restaurant en café;
- 7° kantoorfunctie, dienstverlening en vrije beroepen;
- 8° industrie en bedrijvigheid;
- 9° gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen;
- 10° militaire functie.

De te last gelegde feitelijke gedraging van de telastlegging L moet dan ook verbeterd worden als volgt: de hoofdfunctie wonen te hebben gewijzigd naar de hoofdfunctie industrie en bedrijvigheid. Deze verbetering laat de aanhangig gemaakte feiten onverlet en voegt hier geen feiten aan toe. Het betreft enkel de verbetering van de telastlegging door gebruik te maken van de bewoordingen in de wet. De tegenspraak had op de zo verbeterde telastlegging betrekking.

Deze feiten werden vastgesteld door bevoegde opsporingsambtenaren en de beklaagde heeft deze feiten erkend. Tevergeefs voert hij ook voor deze feiten aan dat het moreel element in zijn hoofde niet is aangetoond. Het hof verwijst naar de bespreking van de telastlegging K hiervoor.

Telastlegging M

Zoals hiervoor vermeld heeft het hof geen saisine voor deze feiten, gezien de beslissing tot vrijspraak door geen beroep werd bestreden.

De telastlegging M wordt door de beklaagden ten onrechte in hun conclusies besproken. Het hof mag deze overwegingen niet ontmoeten.

Telastlegging N

De telastlegging N betreft het gewoonlijk gebruik zonder vergunning van het bewuste perceel voor het plaatsen van drie werfketen, die werden ingericht respectief als kantoor-, stapel- en leefruimte.

Deze feiten vormen een inbreuk op artikel 4.2.1.5.c Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en zijn nu strafbaar gesteld door artikel 6.2.1.1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening met dezelfde straffen.

De materialiteit van de feiten wordt door de beklaagden erkend. De betwisting van het opzet mist grond gelet op de overwegingen hiervoor onder de telastlegging K.

13. De bewezen telastleggingen A, B, C, D, E (met uitsluiting van de periode van 30 januari 2017 tot 12 juli 2018), F, G, H, I, J, K, L en N pleegde elke beklagde met eenzelfde misdadig opzet, zodat voor elke beklagde voor de bewezen feiten samen overeenkomstig artikel 65, eerste lid, Strafwetboek een straf moet worden opgelegd.

De beslissing van de eerste rechter waarbij hij vaststelde dat de verzwarende omstandigheid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in hoofde van de beklaagden niet aanwezig is, werd door geen beroep bestreden en is definitief. Het niet toepassen van de verzwarende omstandigheid belette de eerste rechter niet om op wettige wijze een geldboete te bepalen die hoger lag dan de minimumgeldboete wanneer de verzwarende toepassing wel van toepassing zou zijn geweest. Evenmin volgt hieruit dat de opgelegde geldboeten disproportioneel of draconisch waren; het hof oordeelt bovendien opnieuw hierover. De in gevolge artikel 65, eerste lid, Strafwetboek toegepaste straffen betreffen trouwens deze van artikel 16.6.3, § 1, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid, namelijk gevangenisstraf van een maand tot vijf jaar en een geldboete van 100 euro tot 500.000 euro of een van die straffen.

De beklaagden exploiteerden zonder vergunning of in strijd met de verleende vergunning. De bedrijfsvoering schoot op ernstige en herhaalde wijze tekort in de naleving van de opgelegde milieuhygiëne. De ernst en de veelvuldigheid van de gepleegde inbreuken wijzen op een structureel gebrek aan aandacht voor het leefmilieu bij de bedrijfsuitbating. De misdrijven gebeurden in een economische context. Het niet naleven van milieuregels beoogt een besparing en brengt oneerlijke concurrentie teweeg met sectorgenoten die wel investeren om de milieuregels te respecteren. Het opleggen van een geldboete is noodzakelijk en passend als maatschappelijke vergelding en om de beklaagden aan te sporen de regels voortaan wel na te leven.

Het gelasten van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling is geen passende straf, gezien dit de beklaagden onvoldoende zou wijzen op de ernst van de gepleegde misdrijven. Bovendien veroorzaakt de hen opgelegde geldboete niet hun sociale declassering, noch brengt het hun sociale reclassering op onevenredige wijze in het gedrang.

Ook het gelasten van uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf is een gunst die niet passend is. Het zou de beklaagden niet doen afzien van een economische afweging van de pakkans bij eventuele nieuwe inbreuken.

De met eenheid van opzet gepleegde feiten situeren zich deels na 31 december 2016, zodat het hof de geldboete verhoogt met 70 deciemmen.

Voor de beklagde _____ is de hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf een voldoende aansporing om de geldboete te betalen.

14. De beklagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de in hunnen hoofde bewezen verklaarde telastleggingen, die hen gemeen zijn.

Het hof veroordeelt de beklagden als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf elk tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "*In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd*" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 3 september 2020). Het hof verhoogt de vermelde kosten met 10% en tot de vaste vergoeding die nu 50,45 euro is, dit ingevolge de omzendbrief 131/8 van januari 2021, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 29 januari 2021 over de indexering van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten (blz. 6877 e.v.). Het indexeren van de bedragen die worden betaald voor de diverse soorten gerechtskosten, steunt op art. 9 van de wet van 23 maart 2019, die de nieuwe basiswet over de gerechtskosten in strafzaken is, uitgewerkt in de artikelen 28 tot 30 van het KB van 15 december 2019, dat de wet uitvoert.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklagden elk ook tot het betalen van een bijdrage van elk 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

15. Het openbaar ministerie vorderde niet langer een exploitatieverbod als veiligheidsmaatregel op te leggen. De dossiergegevens geven aan dat deze maatregel niet langer vereist is.

16. Wie afvalstoffen achterlaat in strijd met de bepalingen van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, wordt overeenkomstig artikel 16.6.4 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid door de strafrechter veroordeeld tot het inzamelen, vervoeren en verwerken ervan binnen een door hem vastgestelde termijn.

Het openbaar ministerie vordert nog steeds hieraan een dwangsom te verbinden, per dag dat geen gevolg wordt gegeven aan het bevel. Gezien het talmen van de beklagden om de afvalstoffen te verwijderen, is deze aansporing tot uitvoering noodzakelijk.

17. Op 13 maart 2018 vorderde het college van burgemeester en schepenen van de gemeente het herstel in de oorspronkelijke staat van de site zoals vergund op 8 december 2015. De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende op 22 december 2017 een positief advies.

Er is geen proces-verbaal overeenkomstig artikel 6.3.6, § 1, tweede lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dat de uitvoering van het herstel vaststelt.

Dat de beklagden zouden “ *bezig zijn* ” met een regularisatie brengt niet mee dat een wettige herstellvordering die niet kennelijk onredelijk is niet zou moeten worden opgelegd. Ook de aangekondigde maar nog niet uitgevoerde ruimtelijke verplaatsing van het bedrijf staat de herstellvordering niet in de weg.

Artikel 6.1.41 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd opgeheven sinds 1 maart 2018. Vanaf die datum bepaalt artikel 6.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

“Naast de straf beveelt de rechtbank, ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt, met inachtneming van de volgende rangorde:

1° als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;

2° als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;

3° in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

Voor de diverse onderdelen van eenzelfde misdrijf kunnen verschillende herstelmaatregelen gecombineerd worden, bevolen volgens de rangorde, vermeld in het eerste lid. Het bevolen herstel dekt steeds de volledige illegaliteit ter plaatse, ook al werd die mee veroorzaakt door stedenbouwkundige misdrijven of inbreuken die niet bij de rechter aanhangig zijn.”

Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 Grondwet, krachtens hetwelk de rechter geen gevolg mag geven aan bestuurshandelingen die niet met de wetten

overeenstemmen. De rechter dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet, dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Meer bepaald dient het hof na te gaan of de beslissing van het bestuur om het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Het hof beoordeelt niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel.

Het bevelen van een herstelmaatregel vereist dat de plaatselijke ordening door het misdrijf is geschaad en de maatregel er toe strekt deze plaatselijke ordening te herstellen. Het is dus niet zo dat bij een niet-regulariseerbare overtreding van de bestemmingsvoorschriften het herstel in de oorspronkelijke toestand steeds moet worden bevolen, ongeacht de impact van de constructie op de plaatselijke ordening.

Overeenkomstig artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), moet de rechter nagaan of de vordering van de stedenbouwkundig inspecteur om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Hij moet de vordering die gebaseerd is op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten.

De rangorde van de te bevelen herstelmaatregelen in artikel 6.3.1, § 1, eerste lid, 1°, 2° en 3°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening toont aan dat de omvang van de schade aan de plaatselijke ruimtelijke ordening, nog meer dan de overtreding zelf, bepalend is voor de keuze van de herstelmaatregel.

In beide gevallen blijft de evenredigheids- en redelijkheidstoets onverminderd van toepassing: het gevorderde herstel moet evenredig zijn aan de *in concreto* vastgestelde aantasting van de ruimtelijke ordening en de maatregel moet redelijk blijven in vergelijking tot de last die dit voor de betrokkenen meebrengt. De concrete vaststelling dat de gevolgen van het misdrijf kennelijk niet verenigbaar zijn met een goede ruimtelijke ordening volstaat om het eventueel te bevelen herstel naar recht te verantwoorden.

De herstellvordering is concreet en wettig gemotiveerd in functie van de goede ruimtelijke ordening. De herstellvordering wijst op de onverenigbaarheid met de bestemming woongebied met landelijk karakter en het feit dat de verhardingen de draagkracht van het terrein overschrijden.

Gelet op het talmen van de beklaagden in het verleden om tot het volledig herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de veroordeelden om nu effectief zelf tot herstel over te gaan of over te laten gaan. Een vrijwillige uitvoering van de opgelegde herstelmaatregelen verdient vanuit het oogpunt van het algemeen belang de voorkeur, gezien een ambtshalve uitvoering van de

herstelmaatregelen kosten voor de gemeenschap veroorzaakt, waarbij er geen enkele zekerheid bestaat over de recuperatie van deze kosten.

De beklaagden krijgen een hersteltermijn vooraleer de dwangsom verbeurt, terwijl de hersteltermijn pas loopt vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagden reeds vrijwillig konden overgaan tot het volledig herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de gezien de aard en omvang van de werken voldoende ruime termijn welke hen hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna zij pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

Het bedrag van de dwangsom per dag dat na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest en na het verlopen van de hersteltermijn geen gevolg wordt gegeven aan het opgelegde herstel, moet voldoende hoog zijn om hen aan te zetten tot vrijwillig herstel.

Er is geen grond om een maximum voor de te verbeuren dwangsom te bepalen, gezien dit *in casu* de effectiviteit van de dwang die moet uitgaan van een dwangsom zou beperken.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 38, 41*bis*, 44, 50, 65, eerste lid, 66 en 100 Strafwetboek.

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat gelet op de verklaringen van hoger beroep en vervolgens de grievenformulieren het ingevolge het vonnis van 5 mei 2020 vaststaat dat:

- de beklaagden elk zijn vrijgesproken voor de telastlegging M;
- de verzwarende toepassing van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voor geen beklagde van toepassing is.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

PAGE 01-00002325508-0036-0039-01-01-4

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt**:

op strafgebied:

verbetert de te last gelegde feitelijke gedraging van de telastlegging L als volgt: de hoofdfunctie wonen te hebben gewijzigd naar de hoofdfunctie industrie en bedrijvigheid;

ontslaat de beklaagden en elk van rechtsvervolgving voor de telastlegging E voor de periode van 30 januari 2017 tot 12 juli 2018;

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A, B, C, D, E (met uitsluiting van de periode van 30 januari 2017 tot 12 juli 2018), F, G, H, I, J, K, L en N samen tot een geldboete van 4.000 euro verhoogd met 70 deciemmen tot 32.000 euro;

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A, B, C, D, E (met uitsluiting van de periode van 30 januari 2017 tot 12 juli 2018), F, G, H, I, J, K, L en N samen tot een geldboete van 2.000 euro verhoogd met 70 deciemmen tot 16.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

veroordeelt de beklaagden en elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemmen en zo gebracht op telkens 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden en elk tot betaling van een bedrag van 50,45 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagden en elk tot betaling van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagden en hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 312,62 euro in eerste aanleg en 146,27 euro in beroep;

laat de kosten van dubbele dagvaarding in eerste aanleg begroot op € 54,20 ten laste van de Belgische Staat;

laat de kosten van afschrift van het vonnis van eerste aanleg begroot op € 93,00 ingevolge wijzigingen betreffende registratie- en griffierechten (*Art. 23. De in de artikelen 271 en 272 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten bepaalde rechten zijn niet*

verschuldigd op de uitgiften, kopieën of uittreksels van vonnissen en arresten die in de griffies worden afgeleverd in de periode van 1 juli 2020 tot 31 december 2020; BS 23 juli 2020) ten last van de Belgische Staat.

herstel:

veroordeelt elke beklaagde overeenkomstig artikel 16.6.4 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen ervan binnen een termijn van drie maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro lastens elke beklaagde per dag vertraging in nakoming van deze veroordeling binnen de gestelde termijn;

beveelt elke beklaagde op vordering van de burgemeester van de gemeente tot het herstel in de oorspronkelijke toestand op het perceel te kadastraal gekend als door het herstel van de site zoals vergund bij besluit van 8 december 2015, binnen een termijn van zes maanden vanaf de dag dat dit arrest in kracht van gewijsde is, onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging in nakoming van dit bevel lastens elke beklaagde;

machtigt overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, eerste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de gemeente tot ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregel;

legt geen exploitatieverbod op.

Kosten eerste aanleg:	
Dagv. 1 ^e bekl.:	€ 27,10
Dagv. 2 ^e bekl.:	€ 27,10
Hypothecaire inschrijving:	€ 230,00
	€ 284,20
+ 10 %:	€ 28,42
Totaal:	€ 312,62

Kosten eerste aanleg t.l.v.Staat:	
Dagv. 1 ^e bekl.:	€ 27,10
Dagv. 2 ^e bekl.:	€ 27,10
Totaal:	€ 54,20

Kosten beroep:	
Afschriften akten HB:	€ 9,00
Opstelrecht ber.bekl.:	€ 70,00
Dagv. 1 ^e bekl.:	€ 26,67
Dagv. 2 ^e bekl.:	€ 27,30
	€ 132,97
+ 10 %:	€ 13,30
Totaal :	€ 146,27

Kosten beroep:	
Afschrift vonnis:	€ 93,00

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren, _____ en _____ en in openbare rechtszitting van **24 september 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____

